

פרשת כי תבוא דבר תורה לכיתות ד-ו

בפרשתינו פרשת כי תבוא מסופר לנו על מצוות הביכורים

אדם יהודי מצווה לקחת מהפירות הראשונים שלו (דווקא מתוך שבעת המינים – שהם פירות שנשתבחה בהם ארץ ישראל) ולעלות איתם לבית המקדש, שם הוא מצווה לומר פסוקים הקשורים לעברו של העם היהודי על כך שבעברו של העם היהודי היינו במצריים ועינו אותנו שם וה' הוציאנו משם באותות ובמופתים.

ואנו שואלים מדוע על האדם העוסק בחקלאות שמגיע לבית המקדש לומר דברים אלו מה הקשר בין זה לבין עבודת האדמה אותה הוא עובד? והתשובה היא שהאדם שמביא ביכוריו לבית המקדש יש חשש שמא יגבה לבבו וישכח את ה' ולכן כאשר הוא אומר דברים אלו הוא מתרכז בהכרת הטוב לה' על כל פעולו לעם ישראל וכך לא ישכח את ה' יתברך פעולה זו מלמדת אותנו גם לכל החיים בכלל וגם בפרט לחודש אלול שעלינו לחיות בהבנה ובתחושה שה' אלוקינו עימנו כל הזמן בכל מה שאנו עושים מצוות ביכורים מחנכת אותנו למידה זו. יהי רצון שנזכה גם אנו לזכור את ה' בכל מעשינו בבחינת "שיויתי ה' לנגדי תמיד"

שבת שלום

לכיתות הנמוכות

בפרשתינו פרשת כי תבוא מתוארת מצוות הביכורים והפסוקים אומרים כך:

- א וְהָיָה, כִּי-תָבֹא אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, נָתַן לָךְ נַחֲלָה; וִירָשָׁתָהּ, וִישַׁבְתָּ בָּהּ. ^ב
- וְלָקַחְתָּ מִרְאשִׁית כָּל-פְּרִי הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר תִּבְיֹא מֵאֲרָצָהּ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ--וְשָׂמְתָּ בַטֶּנָּא; וְהֵלַכְתָּ, אֶל-הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר יִבְחָר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְשָׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם. ^ג
- וּבָאתָ, אֶל-הַכֹּהֵן, אֲשֶׁר יְהִיָּה, בַּיָּמִים הֵהֵם; וְאָמַרְתָּ אֵלָיו, הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ, כִּי-בָאתִי אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְתֶת לָנוּ. ^ד

האדם שמביא את פרות הביכורים הפרות הראשונים מתוך אדמתו לוקח אותם
לבית המקדש ושם נותן אותם לכהן, לאחר הנתינה לכהן בא הוידוי בו מצווה
האדם לספר על עברו של העם היהודי במצריים,
הביכורים צריכים להגיע דווקא מפירות של שבעת המינים שהם פירות
שנשתבחה בהם ארץ ישראל (והם חיטה ושעורה גפן תאנה רימון תמר וזית).
מי שרצה להביא מפירות אחרים היה יכול להביא אך רק כעיטור וליופי לא
ממש כקרבן כפי שהיו באים פרות אלו .
מצווה זו באה ללמדנו על הכרת הטוב שאדם צריך לזכור את ה' ולהודות
ברגעים טובים אלו .

שבת שלום